

Arrest

nr. 193 149 van 6 oktober 2017
in de zaak X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 29 mei 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 april 2017 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 januari 2013 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

1.2. Op 27 april 2015 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Op 5 mei 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

1.4. Bij arrest nr. 152 636 van 16 september 2015 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.2.

1.5. Op 28 oktober 2015 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in.

1.6. Op 15 juni 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot niet in overwegingname van de asielaanvraag. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

1.7. Op 29 juni 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

1.8. Bij arrest nr. 173 655 van 29 augustus 2016 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.6.

1.9. Op 15 november 2016 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.10. Op 15 december 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.9. onontvankelijk wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

1.11. Op 15 december 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

1.12. Bij arrest nr. 182 010 van 9 februari 2017 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.3.

1.13. Op 27 april 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

1.14. Op 27 april 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 27.04.2017 gaat gepaard met dit inreisverbod (2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart – PV nr zal opgesteld worden door de sociale inspectie Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te schaden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werden tussen 07.05.2015 en 19.12.2016. De 3de asielaanvraag, ingediend op 28.10.2015 werd bij beslissing van 15.06.2016 niet in overweging genomen. Een bijlage 13 quinquies werd hem betekend op 30.06.2017. Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd. Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar: Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te schaden. Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

1.15. Op 11 mei 2017 dient de verzoekende partij een derde asielaanvraag in.

1.16. Bij arrest nr. 190 064 van 26 juli 2017 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.10.

1.17. Bij arrest nr. 190 065 van 26 juli 2017 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.11.

1.18. Bij arrest nr. 190 971 van 29 augustus 2017 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.7.

1.19. Bij arrest nr. 192 929 van 29 september 2017 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.13.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet.

Zij betoogt onder meer dat de door haar aangebrachte elementen het aannemelijk maken dat deze de besluitvorming van de verwerende partij konden beïnvloeden, dat er door de gemachtigde immers, zowel bij het opleggen van het inreisverbod als bij het bepalen van de duurtijd ervan, een zeer groot gewicht toegekend wordt aan de potentiële schending van de openbare orde. De verzoekende partij verwijst naar haar feitenrelaas waaruit blijkt waarom zij werd aangetroffen in haar plaats van tewerkstelling, zij wijst er op dat zij een toelating tot tewerkstelling aanvraagde, een arbeidskaart C, in 2016 gedurende haar asielprocedure, dat zij deze op 22 augustus 2016 bekwam met een duurtijd van 1 jaar, aldus geldig tot 21 augustus 2017, dat zij met deze arbeidskaart aan de slag is gegaan, dat er op 27 april 2017 een politiecontrole plaatsvond op haar werkplek en zij hier toen aanwezig was, dat zij opmerkte dat zij een arbeidskaart C heeft met een duurtijd tot 21 augustus 2017. Zij wijst er op dat zij niet verder werd ondervraagd en er geen PV werd opgesteld, doch dat er contact werd genomen met de Dienst Vreemdelingenzaken doordat zij geen verblijfskaart kon voorleggen. De verzoekende partij stelt dat zij ervan uitging dat zij nog kon werken tot 21 augustus 2017, dat de voorgehouden schending van de openbare orde dan ook in het licht van haar concrete situatie dient te worden bekeken, waaruit toch blijkt dat de ernst van de feiten sterk gekaderd kan worden. Zij meent dat de beperkte ernst van de feiten mede wordt geïllustreerd door de gedragingen van de sociale inspectie die haar niet ondervraagden en ten aanzien van haar geen proces-verbaal opstelden. Zij wijst er nog op dat zij een blanco strafblad heeft en op geen enkele andere wijze in verband gebracht wordt met een potentiële schending van de openbare orde. Zij meent dan ook dat hieruit kan afgeleid worden dat haar persoonlijke situatie mogelijks had kunnen leiden tot het uitblijven van enige beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, dan wel (tot vermindering van) de duurtijd ervan, dat dit minstens aannemelijk is.

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet, van artikel 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn) en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij zet het derde middel uiteen als volgt:

“De gemachtigde dient, bij het nemen van de beslissing en het bepalen van de exacte duurtijd van het inreisverbod, rekening te worden met artikel 74/11 Vreemdelingenwet.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet, blijkt dat artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een omzetting vormt van artikel 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (Pb.L. 24 december 2008, afl. 348, 98 e.v.).

In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding m.b.t. artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: “De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.” (Parl. St. Kamer, 2011-2012, nr. 53K1825/001, 23).

Derhalve dient de duurtijd van het inreisverbod, in casu drie jaar, overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet te worden vastgesteld door rekening te houden met alle specifieke omstandigheden van het geval.

Het individueel onderzoek is onvoldoende uitgevoerd, waarbij rekening wordt gehouden met alle omstandigheden eigen aan het geval, bij het opleggen van het inreisverbod en het bepalen van de exacte duurtijd van het inreisverbod.

Er weze aan herinnerd dat verzoeker een inreisverbod kreeg opgelegd van drie jaar. Dit is de maximale termijn.

Met volgende elementen werd geen of onvoldoende rekening gehouden bij het opleggen van een inreisverbod én bij het opleggen van de maximale termijn van een inreisverbod van drie jaar:

- Dat verzoeker vroeg om een toelating tot tewerkstelling voor alle in loondienst uitgeoefende beroepen aan (een arbeidskaart C) in 2016, gedurende bovenvermelde asielprocedure. Op 22 augustus 2016 bekwam verzoeker een arbeidskaart C (nr. VGC461923) met een duurtijd van één jaar: van 22 augustus 2016 tot 21 augustus 2017 (stuk 3). Verzoeker vroeg én kreeg dus te toelating om te werken.

- Dat verzoeker met deze arbeidskaart aan de slag is gegaan. Voorheen was er geen sprake van zwartwerk. Pas bij ontvangst van de arbeidskaart, is verzoeker werkzaam geweest. Verzoeker heeft zich dus in regel gesteld alvorens hij begon te werken.

- Dat op 27 april 2017 er een politiecontrole plaatsvond op de werkplek van verzoeker. Verzoeker was hier toen aanwezig. Hij merkte op dat hij een arbeidskaart C heeft met een duurtijd tot 21 augustus 2017 (stuk 3). Verzoeker ging ervan uit dat hij nog kon werken tot 21 augustus 2017 (stuk 3).

- Dat de beperkte ernst van de feiten mede werd geïllustreerd door de gedragingen van de sociale inspectie: verzoeker werd niet verder ondervraagd en er werd geen proces-verbaal opgesteld.

- Dat verzoeker op geen andere wijze een schending heeft begaan van de openbare orde. Hij heeft een blanco strafblad. Verzoeker is op geen enkele andere wijze in verband gebracht met een potentiële schending van de openbare orde. Dit wordt ook niet beweerd door de verwerende partij.

Met deze elementen werd geen of onvoldoende rekening gehouden bij het opleggen van een inreisverbod én bij het opleggen van de maximale termijn van een inreisverbod van drie jaar.

Hierom dient een schending te worden vastgesteld van artikel 74/11 Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht."

3.2. In de nota met opmerkingen wordt door de verwerende partij op het tweede en derde middel gerepliceerd als volgt:

"In het tweede middel haalt verzoeker de schending aan van de rechten van verdediging en het hoorrecht, van de artikelen 7, 24 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de EU, van artikel 8 EVRM en van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Hij betoogt in het bezit te zijn van een arbeidskaart C, geldig van 22 augustus 2016 tot 21 augustus 2017 en dit voor de duur van zijn asielprocedure.

In het derde middel haalt verzoeker de schending aan van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, van artikel 11 van de Richtlijn 2008/115/EG, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij betoogt dat er geen rekening gehouden werd met zijn arbeidskaart C, hij niet ondervraagd werd, er geen PV werd opgesteld en hij een blanco strafblad heeft.

Verwerende partij behandelt beide middelen gezamenlijk en heeft de eer te antwoorden dat verzoekers asielprocedure, in het kader waarvan hij de arbeidskaart C bekomen had, definitief werd afgesloten op 31 augustus 2016, bij arrest nr. 173.655 van Uw Raad, waardoor verzoeker vanaf dat ogenblik geen recht meer had om te werken. (zie <http://www.werk.be/online-diensten/werknemers-buitenlandse-nationaliteit/de-arbeidskaart-c/wie-komt-aanmerking>)

Verzoeker kan derhalve niet gevolgd worden waar hij stelt in het bezit te zijn van een geldige arbeidskaart C.

Waar zij een schending van het hoorrecht aanvoert dient te worden opgemerkt dat verzoekster geen elementen aanbrengt, die niet door het Bestuur gekend zouden zijn en die aldus het Bestuur ertoe hadden kunnen brengen een andere beslissing te nemen.

Verzoeker betwist verder het determinerende motief op grond waarvan de beslissing werd genomen niet. Hij weerlegt immers de vaststelling, dat hij geen gevolg heeft gegeven aan de eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, niet. Het bestuur kon derhalve wel degelijk toepassing maken van artikel 74/11 §1, tweede lid van de vreemdelingenwet. In de beslissing werd uitdrukkelijk melding gemaakt van de wettelijke bepaling alsmede werd een uiteenzetting gegeven van de redenen waarom in casu geopteerd werd voor een inreisverbod voor de duur van twee jaar. De beslissing luidt onder meer als volgt:

"(...) Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart – PV nr zal opgesteld worden door de sociale inspectie

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt om de openbare orde te schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werden tussen 07.05.2015 en 19.12.2016.

De 3de asielaanvraag ingediend op 28.10.2015 werd bij beslissing van 15.06.2016 niet in overweging genomen. Een bijlage 13 quinquies werd hem betekend op 30.06.2017.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

Het tweede en derde middel zijn niet ernstig."

3.3. In een derde middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en artikel 74/11 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij voert de schending van laatstgenoemde bepaling ook aan in haar tweede middel. Zij betoogt dat overeenkomstig artikel 74/11, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bij het bepalen van de duurtijd van het inreisverbod rekening moet worden gehouden met alle specifieke omstandigheden van het geval. Zij meent dat geen of onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat zij vroeg om een toelating tot tewerkstelling voor alle in loondienst uitgeoefende beroepen in 2016, dat zij deze op 22 augustus 2016 bekam onder de vorm van een arbeidskaart C met een duurtijd van één jaar, geldig tot 21 augustus 2017, dat zij met deze arbeidskaart aan de slag is gegaan, dat voorheen geen sprake was van zwartwerk, dat zij pas bij ontvangst werkzaam is geweest, dat zij zich in regel heeft gesteld vooraleer te werken, dat er op 27 april 2017 een politiecontrole plaatsvond op haar werkplek, dat zij er aanwezig was, dat zij opmerkte dat zij een arbeidskaart C heeft met een duurtijd tot 21 augustus 2017, dat zij ervan uitging dat zij nog kon werken tot 21 augustus 2017, dat de beperkte ernst van de feiten mede geïllustreerd wordt door de gedragingen van de sociale inspectie die haar niet ondervroegen en geen proces-verbaal opstelden, dat zij op geen andere wijze een schending heeft begaan van de openbare orde en een blanco strafblad heeft, dat zij op geen enkele andere wijze in verband is gebracht met een potentiële schending van de openbare orde. Zij betoogt in haar tweede middel dat de door de verwerende partij voorgehouden schending van de openbare orde dan ook in het licht van haar concrete situatie dient gezien te worden waaruit blijkt dat de ernst van de feiten sterk gekaderd kan worden.

3.4. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet.

Artikel 74/11, §1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

§ 1

De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien:

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid."

3.5. De duur van het inreisverbod moet dus, overeenkomstig artikel 74/11, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet, worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval.

In de bestreden beslissing staat met verwijzing naar artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet vermeld dat een inreisverbod wordt opgelegd met als reden dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.

De verwijzing naar het gegeven dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan, vormt geen motivering wat de duur van het inreisverbod betreft, noch een verwijzing naar *“specifieke omstandigheden van het geval”*. Het gaat slechts om een vaststelling die, overeenkomstig artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet de reden is waarom een inreisverbod wordt opgelegd.

Wat betreft de specifieke motivering voor de duur van het inreisverbod wordt het volgende overwogen:

“Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar: Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te schaden. Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

Aldus wordt een duurtijd van drie jaar voor het opgelegde inreisverbod proportioneel geacht omdat de verzoekende partij enerzijds niet getwijfeld heeft om illegaal in België te verblijven en anderzijds niet getwijfeld heeft om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken, waardoor zij, gelet op het karakter van deze feiten, geacht wordt de openbare orde te schaden.

Uit de motieven voor het opleggen van het inreisverbod kan afgeleid worden dat de verwerende partij van oordeel is dat zij niet getwijfeld heeft om zonder de daartoe vereiste machtiging tot werken, daar zij over geen arbeidskaart of beroepskaart beschikt en er een PV zal opgesteld worden door de sociale inspectie.

3.6. De verzoekende partij meent dat geen of onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat zij over een arbeidskaart C beschikte geldig tot 21 augustus 2017, dat zij ervan uitging dat zij nog kon werken, dat zij aanwezig was op de werkplek bij de politiecontrole op 27 april 2017, dat de beperkte ernst van de feiten blijkt uit de gedragingen van de sociale inspectie, dat zij niet ondervraagd werd en er geen proces-verbaal werd opgesteld, dat zij niet op een andere wijze een schending van de openbare orde heeft begaan.

3.7. Vooreerst stelt de Raad vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing geenszins blijkt dat bij het nemen van de bestreden beslissing rekening werd gehouden met het document dat de verzoekende partij had overgemaakt bij haar controle door de politiediensten op 27 april 2017, dat zich in het administratief dossier bevindt. Het gaat om een attest van verlies van een arbeidskaart C van 9 maart 2017. In de motieven van de bestreden beslissing staat enkel *“Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart”*, terwijl uit de stukken van het administratief dossier duidelijk blijkt dat er sprake is van een arbeidskaart C. Immers bevindt zich in het administratief dossier een brief van het departement werk en sociale economie, gericht aan de verzoekende partij, waaruit blijkt dat aan de verzoekende partij een arbeidskaart C zal worden afgeleverd, geldig van 22 augustus 2016 tot en met 21 augustus 2017. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt niet waarom de arbeidskaart C geldig tot 21 augustus 2017 op naam van de verzoekende partij, de vaststelling dat zij werkte zonder de daartoe vereiste machtiging, niet in de weg staat. Uit de vaststelling dat zij niet getwijfeld heeft te werken zonder de daartoe vereiste machtiging, namelijk omwille van het karakter van deze feiten, leidt de verwerende partij af dat de verzoekende partij geacht wordt de openbare orde te schaden. Er blijkt aldus geenszins dat de verwerende partij, bij het bepalen van de duur van het inreisverbod, rekening heeft gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval. Er blijkt immers niet uit de motieven van de bestreden beslissing dat zij bij de conclusie dat de verzoekende partij geacht wordt de openbare orde te schaden, een van de feiten die leiden tot het oordeel dat een inreisverbod voor de duur van drie jaar proportioneel is, rekening heeft gehouden met de hierboven geschetste situatie, nu enkel vermeld wordt *“Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart”*.

Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen er op wijst dat de asielprocedure van de verzoekende partij, in het kader waarvan zij een arbeidskaart C bekomen had, definitief werd afgesloten op 31 augustus 2016, waardoor zij vanaf dat ogenblik geen recht meer had om te werken en zij dus niet kan gevolgd worden waar zij stelt in het bezit te zijn van een geldige arbeidskaart C, merkt de Raad vooreerst op dat nergens uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij stelt dat zij beschikte over een ‘geldige’ arbeidskaart C, doch wel dat zij een arbeidskaart C aanvroeg en deze bekwam op 22 augustus 2016 met een duurtijd tot 21 augustus 2017. Uit het betoog van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen blijkt aldus dat met de door de verzoekende partij voorgelegde bewijsstukken dat zij de toelating had gekregen om te werken tot 21 augustus 2017, door middel van een arbeidskaart C, geen rekening kon gehouden worden omdat zij, bij het afsluiten van haar asielprocedure, geen recht meer had om te werken en haar arbeidskaart C niet meer geldig was. Dit betoog betreft een *a posteriori* motivering die geenszins het gebrek aan motivering in de bestreden beslissing kan rechtzetten.

3.8. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat door de politie van Antwerpen, afdeling Noodhulp dienst Interventie, een 'administratief verslag vreemdelingencontrole' werd opgesteld. Uit voormeld verslag blijkt wat volgt: "(...) brengen ter kennis dat wij tijdens de patrouille (...) op 27/04/2017 om 15:45 uur radiofonisch opdracht krijgen om ons te begeven naar (...) te Antwerpen. Aldaar werd bij hercontrole op illegale tewerkstelling door de Federale Overheidsdienst WASO (Toezicht op Sociale Wetten) in horeca instelling (...) een persoon aangetroffen. Betreft een asielzoeker met Egyptische nationaliteit. Er werd reeds contact opgenomen met dienst vreemdelingenzaken, die wisten te vertellen dat betrokkene is uitgeprocedeerd en er contact moet genomen worden met de politie.

Ter plaatse wordt de man geïdentificeerd aan de hand van een attest verlies van een arbeidskaart als K.F.F.P. (...)

Bij consultatie in het rijksregister stellen wij vast dat een beroepsprocedure op 10/02/2017 werd verworpen.

Oproeper betreft sociaal inspecteur V.D.(...), die wij identificeren aan de hand van zijn dienstkaart van FOD Waso (Toezicht op Sociale Wetten).

Gelet op voorgaande gaan wij om 16:00 over tot bestuurlijke aanhouding van betrokkene en brengen hem over naar bureel met oog op contactname Dienst Vreemdelingenzaken.

Wij laten verdachte dactyloscoperen.

Wij stellen de Dienst Vreemdelingenzaken via mail in kennis.

Wij stellen de collega's met dagdienst in kennis voor verdere opvolging."

Onder de samenhangende misdrijf(f)(ven) van gemeenschrecht met illegaal verblijf, staat genoteerd "Geen samenhangende misdrijven".

Onder een titel 'Antecedenten' staat genoteerd "ZIE LIJST".

In het administratief dossier bevindt zich een lijst waaruit waarschijnlijk kan afgeleid worden dat de verzoekende partij op 21 augustus 2013 en 17 december 2013 werd staande gehouden in de politiezone Brussel Hoofdstad Elsene respectievelijk de politiezone regio Turnhout. Telkens staat vermeld naast 'Kader veroordeling' 'Nee'.

Bij 'verklaring betrokkene' staat "bijgevoegd". Het 'bijgevoegde' document met titel 'Verklaring' betreft een aangifte van verlies van een arbeidskaart C op 9 maart 2017.

In het administratief dossier bevindt zich eveneens een brief van het departement werk en sociale economie, gericht aan de verzoekende partij, met de vermelding "Arbeidskaart C – Toelating tot tewerkstelling voor alle in loondienst uitgeoefende beroepen". Uit de brief blijkt dat aan de verzoekende partij de toelating wordt gegeven tot uitoefening in België van alle beroepen in loondienst voor een beperkte termijn van 22 augustus 2016 tot 21 augustus 2017.

In het administratief dossier bevindt zich geen proces-verbaal van de sociale inspectie, noch een proces-verbaal 'zwartwerk' van de politiediensten. In de bestreden beslissing wordt vermeld: "PV nr zal opgesteld worden door de sociale inspectie".

Hieruit blijkt dat de vaststelling dat de verzoekende partij "niet getwijfeld heeft (...) om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken" op zijn minst voorbarig is te noemen, gezien de enige basis hiervoor in het administratief dossier de vaststelling is door de politiediensten in het 'administratief verslag vreemdelingencontrole' dat de verzoekende partij aangetroffen werd "bij hercontrole op illegale tewerkstelling door de Federale Overheidsdienst WASO (Toezicht op Sociale Wetten) in horeca instelling "De Negen Vaten" (...)". Hieruit blijkt geenszins eenduidig dat de verzoekende partij aan het werk was zonder de daartoe vereiste machtiging. De omstandigheid dat de verwerende partij blijkbaar wist dat de arbeidsinspectie nog een PV zou opstellen – gegeven dat ook geenszins blijkt uit de stukken van het administratief dossier -, doet hieraan geen afbreuk, nu blijkt dat op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing geen PV van de arbeidsinspectie bestond. Het motief dat de verzoekende partij aan het werk was zonder de vereiste machtiging, steunt niet op de stukken van het administratief dossier. Bijgevolg is ook de afweging inzake het schaden van de openbare orde, die immers gebaseerd is op het 'karakter van de feiten', namelijk dat de verzoekende partij niet heeft getwijfeld om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken, aangetast.

De verzoekende partij kan aldus gevolgd worden waar zij aanvoert dat geen rekening werd gehouden met de specifieke omstandigheden van de zaak. Er werd immers geen rekening gehouden met de door de verzoekende partij voorgelegde documenten en de documenten die zich in het administratief dossier bevinden waaruit blijkt dat aan de verzoekende partij de toelating werd gegeven tot uitoefening in België van alle beroepen in loondienst voor een beperkte termijn van 22 augustus 2016 tot 21 augustus 2017 en met het feit dat er geen PV van de sociale inspectie bestond op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, terwijl er evenmin een PV werd opgesteld door de politiediensten omwille van zwartwerk.

3.9. Er is *in casu* dan ook geen sprake van een correcte feitenvinding wat de motieven betreft die de duur van drie jaar betreffen. Evenmin blijkt uit de motieven dat rekening werd gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval.

De schending van de materiële motiveringsplicht is aangetoond.

3.10. Het betoog van de verwerende partij dat de verzoekende partij het determinerende motief, met name dat zij geen gevolg heeft gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, niet betwist, doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen, daar dit onderdeel van het betoog van de verwerende partij handelt over het determinerende motief voor het opleggen van een inreisverbod. In zoverre de verwerende partij zou menen dat dit ook het determinerende motief uitmaakt waarom geopteerd wordt voor een inreisverbod van drie jaar, kan dit geenszins afgeleid worden uit de motieven van de bestreden beslissing. Immers blijkt dat een inreisverbod voor de duur van drie jaar proportioneel wordt geacht omdat de verzoekende partij niet getwijfeld heeft om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat de verwerende partij het feit dat de verzoekende partij niet getwijfeld heeft om op illegale wijze in België te verblijven op zich voldoende achtte om een inreisverbod voor een duur van drie jaar te rechtvaardigen.

3.11. Het tweede en derde middel zijn in de aangegeven mate gegrond. Dit volstaat voor de vernietiging van de bestreden beslissing.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 april 2017 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER